

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 29 april 2026 is de heer Poortvliet ('de trainer'), door de aanklager betaald voetbal ('de aanklager') in staat van beschuldiging gesteld. De trainer wordt verweten dat hij zich tijdens de wedstrijd FC Eindhoven – Helmond Sport, gespeeld op 24 april 2026, schuldig heeft gemaakt aan het verlaten van de instructiezone zonder toestemming van de scheidsrechter (sub a) en/of vervolgens op agressieve en intimiderende wijze bij herhaling te kennen geven het niet eens te zijn met een beslissing van de arbitrage (sub b) en/of het gebruiken van grove of beledigende taal tegen de 4^e official (sub c).

De aanklager heeft via FC Eindhoven aan de trainer een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit, de trainer met ingang van 29 april 2026 de volgende straf zou worden opgelegd: een functieontzegging om als trainer/coach te fungeren voor 3 (drie) competitie-, play-off en/of bekerwedstrijden van de KNVB.

Het door de aanklager aangeboden schikkingsvoorstel is door FC Eindhoven, namens de trainer, niet geaccepteerd met als gevolg dat de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal ('de tuchtcommissie') is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 30 april 2026. Zij heeft bij die gelegenheid de trainer en namens FC Eindhoven, de heer P. Bijvelds ('de heer Bijvelds'), algemeen directeur FC Eindhoven, gehoord. De heer L.J. Gerrets, scheidsrechter ('de scheidsrechter'), is als getuige gehoord.

Verklaring getuige

In antwoord op de vragen van de aanklager en de heer Bijvelds stelt de scheidsrechter dat de 4^e official hem informeerde over het onacceptabele gedrag van de trainer en dat een rode kaart moest volgen. Op basis van de duidelijke toelichting van de 4^e official dat het protest van de trainer lang aanhield, agressief van aard was en dat de trainer de instructiezone had verlaten heeft de scheidsrechter, op advies van de 4^e official, de trainer daarop een rode kaart getoond.

In de rust van de wedstrijd heeft de 4^e official tegen de scheidsrechter gezegd dat nadat de trainer de rode kaart had ontvangen de trainer nog 'klootzak' heeft geroepen richting de 4^e official.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager stelt dat er sprake is van een overtreding van Spelregel 12 van de Spelregels veldvoetbal 2025/'26 ('Spelregel 12'). Een overtreding van de gedragscode is daarbij niet ten laste gelegd. De gedragscode wordt normaliter gebruikt in een situatie waarbij uitlatingen na de wedstrijd, bijvoorbeeld in de media, hebben plaatsgevonden. In dit geval gaat het om een situatie tijdens de wedstrijd waarvoor de scheidsrechter ook een rode kaart heeft gegeven. Daarom is er volgens de aanklager sprake van onbehoorlijk gedrag zoals omschreven in Spelregel 12.

Volgens Spelregel 12 volgt er een veldverwijdering op het moment dat iemand de instructiezone verlaat en zich op duidelijke wijze te kennen geeft het niet eens te zijn met de beslissing van de scheidsrechter. Daarbij is in de tenlastelegging opgenomen – zo blijkt uit de rapportage van de scheidsrechter – dat dit op een agressieve en intimiderende wijze gebeurde. De aanklager stelt zich nu ter zitting op het standpunt dat bewezen kan worden dat dit door de trainer op een intimiderende wijze gebeurde, maar dat niet bewezen kan worden dat dit ook op een agressieve wijze gebeurde. Als iemand zo boos en gebarend verhaal haalt richting de 4^e official is dat intimiderend, aldus de aanklager. De 4^e official heeft, wat de aanklager betreft, dan ook terecht de scheidsrechter geadviseerd om een rode kaart te tonen aan de trainer.

Het andere onderdeel uit de tenlastelegging, te weten het door de trainer zeggen van het woord 'klootzak' tegen de 4^e official kan bewezen worden, aldus de aanklager. Dit is door de 4^e official gerapporteerd en hij heeft dat,

blijkens de rapportage van de scheidsrechter, direct in de rust tegen de scheidsrechter gezegd. Het bewijsmiddel voor het uiten van een beledigende tekst kan worden aangenomen op enkel een rapportage van een official die dit zelf gehoord heeft. Hier is in dit geval volgens de aanklager sprake van.

De aanklager stelt zich op het standpunt dat het tenlastegelegde, met uitzondering van het bestanddeel 'agressieve', bewezen is.

Bij het bepalen van de straf wordt rekening gehouden met de strafkaart van de trainer, aldus de aanklager. Daaruit blijkt dat vrij recent aan de trainer, tijdens een jeugdwedstrijd, een uitsluiting voor de duur van 8 (acht) wedstrijden is opgelegd. Uit de rapportage van die scheidsrechter blijkt dat er sprake was van een bedreiging. De aanklager heeft dit meegewogen bij het bepalen van de strafmaat. Immers het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal ('RTBV') kent geen onderscheid of de overtredingen op de strafkaart in het amateurvoetbal dan wel in het betaald voetbal hebben plaatsgevonden.

Bij het bepalen van de straf wordt rekening gehouden met de feiten en omstandigheden in het kader van het tenlastegelegde en de strafkaart. De aanklager handhaaft de eis voor het opleggen van een functieontzegging voor de duur van 3 (drie) wedstrijden.

3. Standpunt trainer

De trainer erkent de ten laste gelegde gedragingen, maar bestrijdt dat hij het woord 'klootzak' heeft gezegd jegens de 4^e official.

Ten aanzien van de strafkaart stelt de trainer dat hij die dag bij de hierboven genoemde jeugdwedstrijd de hoofdtrainer was. De trainer is in die tuchtzaak niet in beroep gegaan, omdat hij de jonge scheidsrechter van die wedstrijd niet wilde afvallen. De woorden die hij tijdens die jeugdwedstrijd gezegd heeft zijn op verschillende wijzen te interpreteren, maar de trainer stelt dat hij niet eens kwaad was. Voorts is het gedrag van de trainer in de afgelopen 54 jaar vrijwel onbesproken. De trainer stelt dat dit, net zoals een strafkaart, ook meegewogen mag worden.

De trainer erkent dat ook iemand met een grote staat van dienst zich dient te gedragen. Echter de actie van de scheidsrechter heeft gevolgen en dat leidt volgens de trainer tot emotie. Indien de scheidsrechter een goed besluit had genomen, te weten geen rode kaart geven aan een speler van FC Eindhoven, had dit niet tot deze tuchtzaak geleid. De scheidsrechter had naar de mening van de trainer anders moeten beslissen.

Wat de trainer opviel was dat de 4^e official in de ruimte van de trainer kwam en herhaaldelijk schreeuwde '*ik accepteer dit gedrag niet*'. Dat de trainer in woord en gebaar te kennen heeft gegeven het niet eens te zijn met een beslissing van de scheidsrechter erkent hij. Echter was het wel, zoals aangegeven, een gevolg van een actie. De trainer hoorde in zijn optiek de 4^e official zeggen dat het een rode kaart moest zijn voor een speler van FC Eindhoven. De trainer stelt dat hij niet in discussie had moeten gaan met de 4^e official.

4. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht bewezen dat de trainer zich schuldig heeft gemaakt aan het verlaten van de instructiezone zonder toestemming van de scheidsrechter en vervolgens op intimiderende wijze te kennen geven het niet eens te zijn met een beslissing van de arbitrage en het gebruiken van grove of beledigende taal tegen de 4^e official. De tuchtcommissie komt niet tot een bewezenverklaring van de bestanddelen 'agressieve' en 'bij herhaling' uit de tenlastelegging.

De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De verklaring van de scheidsrechter, de heer L.J. Gerrets, zakelijk weergegeven luidende:

'(...) Hierop volgend hoorde ik in mijn headset een confrontatie tussen de 4^e official en de hoofdtrainer van FC Eindhoven (de heer Poortvliet). Ik zag van een afstandje hoe deze heftig protesteerde in woord en gebaar. De indruk die het op mij wekte was agressief, en ontoelaatbaar gedrag vanuit een hoofdtrainer richting arbitrage. Onmiddellijk hierop volgend adviseerde mijn 4^e official om de hoofdtrainer van het speelveld te zenden omdat de manier van protesteren alle perken te buiten ging. (...).'"

- De verklaring van de 4^e official, de heer M. Broekhuizen, zakelijk weergegeven luidende:

“(...) verlaat hoofdtrainer J. Poortvliet op nadrukkelijke en demonstratieve wijze zijn instructiezone om zijn onvrede over deze beslissing te uiten. Hij bewoog daarbij in mijn richting en benaderde mij op agressieve en intimiderende wijze, waarbij hij meerdere drukken en dwingende gebaren maakte en zijn stem verhef. Hij bleef herhaaldelijk en op luide toon zijn onvrede uiten richting de arbitrage. Op basis van het verlaten van de instructiezone en zijn agressieve en intimiderende gedrag heb ik de scheidsrechter geattendeerd op de situatie, waarna ik de scheidsrechter heb gevraagd de trainer van FC Eindhoven de rode kaart te tonen. Direct nadat de scheidsrechter hem de rode kaart toonde en hij het veld verliet, noemde hij mij ‘klootzak’.”

- De audio opname van gesprekken van het arbitrale kwartet rond de overtredingen;
- De verklaring van de trainer ter zitting.

5. Het inhoudelijk oordeel van de tuchtcommissie

De trainer is in staat van beschuldiging gesteld op grond van artikel 19 van het RTBV. Hem wordt, kort gezegd, verweten dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan onbehoorlijk gedrag richting de arbitrage.

De tuchtcommissie oordeelt dat de trainer zich schuldig heeft gemaakt aan het bewezenverklaarde onder 4. en overweegt hieromtrent het navolgende.

Sub a en b

Ten aanzien van het verlaten van de instructiezone en vervolgens op intimiderende wijze te kennen geven het niet eens te zijn met een beslissing van de arbitrage, stelt de tuchtcommissie op basis van de tv-beelden vast dat de trainer buiten de instructiezone is getreden en de 4^e official heeft aangesproken. De tuchtcommissie kwalificeert de wijze waarop de trainer de 4^e official aansprak als intimiderend. Op de tv-beelden neemt de tuchtcommissie waar dat de trainer dichtbij de 4^e official stond en hem – blijkens zijn houding – boos aansprak. Hoewel op de beelden niet waar is te nemen wat de uitlatingen exact waren, blijkt wel duidelijk – mede gelet op de verklaring van de 4^e official daarover – dat de trainer zijn ongenoegen kenbaar maakte over de beslissing van de scheidsrechter ten aanzien van de rode kaart aan een speler van FC Eindhoven. De tuchtcommissie kwalificeert het gedrag van de trainer als intimiderend.

Aan de trainer is ook ten laste gelegd dat hij ‘bij herhaling’ te kennen heeft gegeven het niet eens te zijn met de beslissing van de arbitrage. De tuchtcommissie is van oordeel dat er sprake is van één – kortstondig – incident en stelt vast dat de trainer na de beslissing van de scheidsrechter om hem een rode kaart te geven het speelveld ook daadwerkelijk heeft verlaten. De tuchtcommissie acht derhalve niet bewezen dat de trainer ‘bij herhaling’ te kennen heeft gegeven het niet eens te zijn met de beslissing van de arbitrage.

Sub c

De tuchtcommissie stelt ten aanzien van het gebruiken van grove of beledigende taal tegen de 4^e official vast dat de 4^e official in zijn rapportage aangeeft dat de trainer bij het verlaten van het veld hem ‘klootzak’ heeft genoemd. Uit de beelden is dit niet waar te nemen. Hoewel dit door de trainer wordt bestreden, heeft de tuchtcommissie geen aanleiding om aan de desbetreffende verklaring van de 4^e official te twijfelen, omdat de scheidsrechter heeft verklaard dat de 4^e official in de rust en na afloop van de wedstrijd voornoemde uitlating van de trainer kenbaar heeft gemaakt bij de scheidsrechter. De tuchtcommissie acht daarmee bewezen dat de trainer zich schuldig heeft gemaakt aan het gebruiken van grove of beledigende taal tegenover de 4^e official.

Strafmaatmotivering

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het bewijs dat het ten laste gelegde is begaan, de strafkaart van de trainer en met hetgeen ter zitting naar voren is gekomen. Ten aanzien van de strafkaart en de hierop vermelde onherroepelijke veroordeling van de trainer bij een jeugdwedstrijd wegens onbehoorlijk gedrag jegens de arbitrage, overweegt de tuchtcommissie dat dit feit meegewogen kan en moet worden op grond van artikel 22 lid 2 sub b RTBV.

De tuchtcommissie is van oordeel dat de trainer – als trainer/coach in het betaald voetbal – een voorbeeldfunctie heeft. Of een beslissing van de arbitrage al dan niet terecht is, geeft de trainer, zoals door hem zelf ook erkend, niet het recht om op dergelijke wijze zijn ongenoegen richting de arbitrage te uiten. Nu de tuchtcommissie niet bewezen acht dat de trainer ‘bij herhaling’ ‘agressief’ gedrag heeft getoond komt de tuchtcommissie tot een lagere straf dan door de aanklager ter zitting is geëist.

Alles overwegende acht de tuchtcommissie de navolgende straf passend en geboden.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. De trainer is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

De trainer wordt met ingang van 1 mei 2026 op wedstrijddagen waarop een competitie-, play-off of bekerwedstrijd van de KNVB wordt gespeeld als trainer/coach te fungeren of in welke vorm ook een ander voetbalteam begeleidende functie te vervullen, tot de dag, volgend op die, waarop het 1^e elftal van FC Eindhoven 2 (twee) competitie-, play-off en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van FC Eindhoven.

Aldus beslist op 29 april 2026 door de heer mr. M.P. Nan, voorzitter, de heer mr. N.J. Batelaan en de heer F.M.L. van den Elzen, leden, bijgestaan door mevrouw M.D. Verhoeven, secretaris.